

2. Лебон Г. Психологія народів. Київ : Видавничий союз «Андронум», 2021. 110 с.
3. Панченко А. С. Наукова спадщина Гюстава Лебона і його вплив на розвиток психологічних теорій в соціології. URL: <https://ekmair.ukma.edu.ua/server/api/core/bitstreams/42dbb3d1-2b5f-4345-9b66-8fe9a9b70420/content>

Козленко Сніжана Геннадіївна
Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.
Державний біотехнологічний університет

КОМУНІСТИ ПРОТИ РЕЛІГІЇ – ВСТАНОВЛЕННЯ ВІЛЬНОГО ВІРОСПОВІДАННЯ У ФІЛЬМІ «ВІРИТИ»

У середині 1930-х роках радянська влада агітувала народ «відкинути хрести», вбивали людей, які вірували в Бога або забирали у концтаборі, де катували. Це була спроба знищити віросповідання та вірити в одне – комунізм. Наслідком стало повстання людей, які жертвували життям заради вільного життя та розмови з Богом. Ленін говорив: «Ми маємо боротися з релігією. Це – азбука матеріалізму і, отже, марксизму». Віруючі та духовенство в ряді випадків справляли помітний опір антирелігійної політики, яке іноді поєднувалося з боротьбою проти колективізації. Тільки за 1930 рік в СРСР було зафіксовано 1487 масових виступів на релігійному ґрунті (більшість з них в березні 1930 року — 514 виступів і в квітні 1930 року — 391 виступ). Перепис 1937 року показав, що з 98,4 млн жителів Радянського Союзу у віці від 16 років і старше 55,3 млн чоловік назвали себе віруючими (з них 41,6 млн зарахували себе до православних)

Кінострічка показує нам моменти самих репресій над представниками духовенства – побиття, грабїж, людей змушували об'єднуватися у такі собі табори, де ділили чоловіків та жінок, та змушували жити в сараях без нормального світла та теплоти. Важливим елементом було показано як люди хвилювалися за церковне майно. Вони таємно проникали у церкву та ховали криги, молитовники, прикраси, елементи обрядів хрещення. Не дивлячись на репресії та факти придушення релігії люди збиралися вночі молитися разом з священником, жінки одягали хустки та юбки (як це роблять і зараз) і запалювали свічки. Цікавим фактом є одяг священників, він був майже такий самий як і сьогодні і вони носили його навіть при комуністах, хоча знали, що в найбільшій небезпеці саме вони, адже звичайних людей били чи обкрадали, могли забрати у концтабори за супротив, а до священників були методи жорсткіші.

Важливим сюжетним моментом та підтвердженням щодо пригнічення людей є момент знущань над головним священником. Він боровся за свою віру та не хотів відрікатися від неї тим самим показуючи супротив радянській владі,

за це його розіп'яли на стіні. «Якщо Бог є в тобі , то нехай він виходить з тебе» - головнокомандувач радянської організації.

Висновки: фільм є історичною довідкою періоду встановлення віросповідання в період комуністичного режиму. Сюжет показує нам умови життя людей та сімей , які молилися та вірили. Показує факти за якими ми бачимо яке було відношення до людей , як вони боролися з цим та бачимо ще один елемент жорстоких тоталітарних систем. Досліджуючи статистику, я бачу наскільки багато було віруючих людей , наскільки люди виховували своїх дітей з вірою в Бога. Скільки боровся народ заради власного спокою та переконань , кількість масових наступів перевищила тисячу , і це тільки за рік. Отже , період протистояння народу України є важливим елементом української культури сьогодні , адже завдяки людям, які не відріклися хреста сьогодні є віруючі сім'ї та охрещені діти.

Клочко Тетяна Павлівна

Науковий керівник – канд. істор. наук, доц. Мартинова І.С.

Харківський національний педагогічний університет ім. Г. С. Сковороди

ВАЖЛИВІСТЬ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО УКРАЇНИ

Кажуть, що хто знає історію – помилок не повторює. Збереження і відстоювання власної історії невід'ємний чинник формування свідомої нації. Особливо важливим є пам'ять про намагання знищити людей через їх національні або інші ознаки. Протягом всієї історії нам доводилось боротись за відстоювання своїх національних інтересів.

В українській історії яскравим прикладом такого є Голодомор 1932-1933 рр. У 2006 році Верховною Радою України ці події офіційно були визнанні Геноцидом українського народу. Окрім того, понад 30 держав також надали офіційне визнання Геноциду. Варто зазначити, що за період від початку повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України, була найбільша кількість міжнародного визнання. Існування Голодомору активно намагались стерти з історії в часи радянського союзу. І навіть після проголошення незалежності України у 1991 році, Голодомор ще понад 10 років не був визнаний цілеспрямованим знищенням населення. На жаль, через такі ситуації багато подій забувається або розчиняється в історії. Не дивлячись на те, що старше покоління ще мало можливість чути про ті часи від своїх старших родичів, все одно у більшості немає чіткого розуміння всієї масштабності тих подій. Проте, беручи до уваги те, що така передана із уст в уста інформація була чи й не єдиним способом збереження пам'яті, то не дивно, що виникають такі прогалини в знанні своєї історії. Сучасна ж молодь має можливість дізнатись інформацію стосовно цих подій і з уст в уста, і завдяки школі, і завдяки інтернету, тощо. Не дивлячись на такий спектр